

2.3.3. *Vilkår*

Efter straffelovens § 63, stk. 3, er det ved dom til samfundstjeneste et obligatorisk vilkår, at den dømte undergives tilsyn i prøvetiden.

§ 63, stk. 3, giver endvidere mulighed for at fastsætte vilkår om, at den dømte undergives ambulante afvænningsbehandling for misbrug af alkohol eller narkotika eller ambulante psykiatriske behandling.

Der er derimod efter de gældende regler ikke mulighed for, at retten som i andre betingede domme kan fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, jf. straffelovens § 57, herunder f.eks. at den dømte overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddannelse m.v.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at domstolens mulighed for i den konkrete situation at idømme samfundstjeneste ikke bør hindres unødigt. Det må undgås, at en begrænsning i de former for særvilkår, der kan knyttes til en dom til samfundstjeneste, fører til en utilsigtet indsnævring af den personkreds, over for hvilken en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kan bruges.

Ved at gøre det muligt at knytte andre former for vilkår til en dom til samfundstjeneste vil der efter Justitsministeriets opfattelse blive mulighed for, at flere personer kan blive fundet egnede til samfundstjeneste.

Justitsministeriet foreslår derfor, at § 63, stk. 3, ændres, således at retten ud over de vilkår om afvænningsbehandling for misbrug af alkohol eller narkotika eller ambulante psykiatriske behandling, der kan fastsættes efter de gældende regler, også kan fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige.

En øget mulighed for at knytte vilkår til en dom til samfundstjeneste gør det efter Justitsministeriets opfattelse vigtigt at sikre, at sager i anledning af vilkårsovertrædelser behandles hurtigt, og at praksis med hensyn til reaktionen ved vilkårsovertrædelser er ensartet både ved kriminalforsorgen i forbindelse med påtale af vilkårsovertrædelser og ved domstolene i forbindelse med fastsættelsen af konsekvensen heraf.

2.3.4. *Administrativ forlængelse af den fastsatte længstetid for arbejdspligtens opfyldelse (afviklingstiden)*

I forbindelse med en dom til samfundstjeneste skal retten efter straffelovens § 63, stk. 1, fastsætte en længstetid, der udmåles i forhold til antallet af arbejdstimer, inden for hvilken den fastsatte arbejdspligt (mellem 40 og 240 timer) skal være afviklet.

I praksis forekommer det, at den dømte, f.eks. på grund af sygdom, ikke kan nå at afvikle arbejdspligten inden for den i dommen fastsatte afviklingstid.

Efter de gældende regler kan retten efter anmodning forlænge afviklingstiden, jf. straffelovens § 65, jf. § 59.

Justitsministeriet finder, at det vil kunne føre til en smidigere afvikling af dommen til samfundstjeneste, hvis tilsynsmyndigheden også får mulighed for at forlænge afviklingstiden. En sådan ordning bør dog kombineres med, at den dømte kan forlange rettens prøvelse af tilsynsmyndighedens afgørelse.

Justitsministeriet foreslår derfor, at der i straffelovens § 63 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter afviklingstiden af tilsynsmyndigheden kan forlænges, hvis særlige grunde taler derfor.

Efter forslaget kan en afgørelse om forlængelse af afviklingstiden indbringes for retten, hvis den dømte anmoder om det. Indbringelse for retten sker ved anklagemyndighedens foranstaltning. Der skal i forbindelse med en forlængelse af afviklingstiden gives den dømte vejledning om adgangen til domstolsprøvelse.

Efter straffelovens § 63, stk. 2, fastsættes der i dommen til samfundstjeneste en prøvetid, som i almindelighed svarer til længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse, men som, hvis det findes formålstjenligt, kan være længere, dog højst 2 år.

I høringssvar over et udkast til lovforslaget har flere myndigheder peget på, at det vil være uheldigt, hvis tilsynsmyndighedens mulighed for at forlænge afviklingstiden kommer til at betyde, at afviklingstiden kan blive længere end prøvetiden.

Justitsministeriet foreslår derfor, at det i forslaget til § 63, stk. 2, fastsættes, at tilsynsmyndigheden ikke kan forlænge afviklingstiden ud over prøvetiden.

Justitsministeriet foreslår endvidere, at den nu gældende bestemmelse i straffelovens § 63, stk. 2 (der efter forslaget bliver stk. 3), ændres, således at der i dommen fastsættes en prøvetid på højst 2 år, dog således at prøvetiden ophører, når længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse (afviklingstiden) er udløbet, medmindre andet er bestemt i dommen.

Det forudsættes i den forbindelse, at prøvetiden, hvis den fastsættes til et kortere tidsrum end 2 år, dog fastsættes således, at der er plads til, at tilsynsmyndigheden i givet fald kan forlænge afviklingstiden.

Prøvetiden vil efter forslaget senest ophøre, når længstetiden, eventuelt efter at denne er forlænget af tilsynsmyndigheden, er udløbet.

2.3.5. *Ungdomskontrakter*

Ved folketingsbeslutning af 29. maj 1990 tilsluttede Folketinget sig, at der ved justitsministerens og socialministerens foranstaltning blev iværksat en